

Фотоизложба

Психично здраве в развиващите се страни

Настоящата изложба е визуално изображение на измеренията на психично-здравните проблеми в страните с нисък и среден доход.

Изложбата „Психично здраве в развиващите се страни“ се организира със съдействието на Европейския съюз. Отговорност за съдържанието на снимките и предоставената информация носи единствено "ГИП - София" и не може да се разглежда като отразяваща позицията на ЕС.

Украйна/Албания/ Грузия – Хари Тимърманс

Снимките са направени в периода 1995-1996 г. и са част от изложба, поръчана от Женевска инициатива в психиатрията (чийто наследник е Глобална инициатива в психиатрията) и показана за пръв път по време на Десетия световен конгрес на Световната психиатрична асоциация в Мадрид.

Фотосите изобразяват критичното състояние на психично-здравната помощ през деветдесетте години в редица страни от Централна & Източна Европа и бившия Съветски съюз.

Албания

Въпреки че оттогава насам са настъпили големи промени, много хора и до днес са доживотно заточени зад дебелия стени на институциите и прекарват дните си в мизерия и нищета.

Албания

Най-сериозните проблеми на психично болните са социалната изолация, изключването, стигмата, незачитането на волята и достойнството им.

Украйна

Хората с психиатрични увреждания са жертва на системна злоупотреба с изконни човешки права, най-вече по отношение на мерките, които се предприемат за ограничаване на тяхната свобода.

Украйна

Хората с психични заболявания най-често страдат от обществените предразсъдъци и негативни нагласи, от унижително отношение и дискриминация.

Украйна

В Грузия пациентите биват затваряни за постоянно в психиатрични болници без никакви рехабилитационни дейности, като отделения от 50 човека не са изключение, а по-скоро нормална практика.

Украйна

Повечето от хората, които са с лечими заболявания, не получават нужните услуги навреме, обръща им се внимание на много късен етап от тяхното заболяване, когато състоянието им е значително влошено.

Грузия

Повечето от хората, които са с лечими заболявания, не получават нужните услуги навреме, обръща им се внимание на много късен етап от тяхното заболяване, когато състоянието им е значително влошено.

Албания

Времето в психиатричните болници на Грузия е спряло. Дните се нижат с мъчителна мудност в безкраен поток. Пациентите чакат. Чакат супата да бъде разсипана от огромните казани в чиниите, чакат психиатъра да намери време да ги прегледа, чакат глътката свеж въздух на поляната в болничния двор. Но преди всичко чакат цигари. И междувременно си говорят. За живота си, за мечтите си и безнадеждността на своето съществуване. Но най-вече чакат цигарите.

Хари Тимърманс

В момента в Украйна настъпват някои позитивни промени в сферата на социалните услуги за уязвими групи хора.

Украйна

Беше одобрен нов закон „За социалните услуги“, според който всеки човек в трудна ситуация има право да получи адекватни на проблема му социални услуги и дори може да избира какви точно да бъдат и коя служба да му ги предостави. Все още предписанията на този закон не се случват на практика, най-вече поради финансови проблеми.

За Хари Тимърманс

Хари Тимърманс е роден през 1952г. в Холандия и е биолог по образование. Интересът му към визуалното представяне на холандската система на здравеопазване датира от 1987г. През деветдесетте години започва да прави снимки на психично-здравни институции в Източна Европа и бившите съветски страни. По поръчки на Върховния комисариат за бежанците на ООН, Червения кръст и „Лекари без граници“, е пътувал до държави с конфликти като Колумбия и Сомалия.

Бурунди – Коен Уесинг

От обявяването на независимостта през 1962 г. насам, Бурунди циклично е подложена на междуетническо насилие, като най-кървавите периоди са през 1972 и 1993 година. Съществуващите "лечебни структури" са заличени от неотдавнашната гражданска война и капацитетът на здравната система да функционира ефективно е унищожен. През последните години се наблюдава увеличение на психо-социалните и психично-здравните проблеми в семействата и общностите.

Деца, оставени на грижите на по-големите им братя и сестри - Бурунди

Малко момиче в бежански лагер в Бурунди

Снимката е направена в сиропиталище в Бурунди. Повечето от децата са загубили родителите си вследствие на война или междуплеменен конфликт.

Фондация HealthNet ТРО оперира в Бурунди от 2000 г. насам. Нейната мисия е да предоставя психо-социални и психично-здравни услуги на лица от всички възрасти, страдащи от пост-травматични разстройства вследствие на емоционални, психологични и социално-икономически проблеми, принудително изселване и тежки бежански условия.

В Бурунди, както и в много африкански страни, традиционните африкански лечители играят важна роля за подпомагането на хората да преодолеят стреса и страданието.

Тези снимки показват как една традиционна знахарка в Бурунди лекува пациенти в дома си.

Лечението в Бурунди обикновено представлява смесица от ритуали и билкови лекарства.

Пациентът и лечителят често изпадат в състояние на транс по време на лечебната процедура.

Жена от Бурунди, която използва психо-социална помощ

Бурунди

Камбоджа - Коен Уесинг

В Камбоджа, както във всички общества, съществуват местни начини за справяне с проблемите. Психологичните проблеми, подобно на останалите, също често се третират със средствата на традиционната лечебна система. Местните знахарски методи се практикуват от лечители и монаси из цялата страна

Повечето общности имат будистка пагода и повечето селища разполагат с поне един знахар. Не е лесно да се направи разлика между психичните и физическите разстройства. Когато някой се разболее, той просто е болен (*chomnoe*). Няма ясно разграничаване между физическите, психичните и душевните проблеми. Обикновено камбоджанците описват хората, които изпитват затруднение, като имащи *tuk veateanea*, а това на техния език означава мъка и страдание, и тъга, загуба, скръб, разкаяние, тревожност и страх.

Младо момиче в Камбоджа получава лечение от местен знахар (*kruu Khmer*). Това е интензивен сеанс, в който се призовават добрите духове, за да прогонят злите.

Традиционният *kruu khmer* в Камбоджа преминава през обучение със средна продължителност от 13 години, преди да може да лекува първия си пациент.

Будистки монах в Камбоджа (*preah san*) полива главата на мъж със светена вода. Ритуалът е широко разпространен и се изпълнява за пречистване на тялото и душата, както на здрави, така и на болни лица. Всяка сутрин десетки хора се стичат в пагодите заради това свещенодействие. За страдащите от шизофрения ритуалът се явява като част от ежедневната им терапия, която получават в пагодата.

Ученички посещават музея на геноцида “Tuol Sleng”, бивше девическо училище в Пном Пен, където по времето на червените кхмери 20 000 човека са били измъчвани и убити. В Камбоджа много хора все още страдат от тревожност и страх в резултат на този режим. В момента в страната действа международен трибунал, който се опитва да сложи край на един дълъг период на страдания, неправди и загуби.

Следващите две снимки показват приготовления за кремация.

Будистките монаси в Камбоджа и традиционните лечители съвместно участват в тези живописни събития, за да ознаменуват момента, в който човекът влиза в следващата фаза от живота си.

Тези момчета живеят в дом за хора, страдащи от ХИВ/СПИН в Камбоджа. Не се знае дали са заразени, но родителите или хората, които се грижат за тях, са болни от СПИН и също живеят там.

Жена в дом за хора с ХИВ/СПИН в Камбоджа

За Коен Уесинг

Коен Уесинг (1942) започва кариерата си през 1963г. като фотограф на свободна практика и постепенно все повече се профилира в социално документалната фотография. Той запечатва събитията в Париж от май 1968г. и работи в Чили през 1973 след падането на Аленде. Той е известен най-вече със снимките си за ситуацията в Латинска Америка. Близката връзка с местното население му помага да пресъздаде властовите отношения в тези държави.

Афганистан – Жанет Корнелис

След 25 години война Афганистан е изправен пред изключителна бедност, политическа нестабилност, ужасяваща инфраструктура и голямо неравенство на половете. Шестте милиона души, напуснали страната поради страх от война и преследвания, започват постепенно да се завръщат. Въпреки постигнатия напредък от 2002г. насам, в много афгански провинции почти липсва здравна грижа. След 2005г. към днешна дата едва 77% от населението има достъп до основни здравни услуги и лечебни заведения.

Тези снимки (2005г.) показват един 'marastoom' (буквално от пушунски език: дом за бедстващи хора) в Джалалабад, Източен Афганистан, където се приютяват бездомници, изгнаници, вдовици останали без подкрепа, сираци и др.

Повечето от хората в marastoom-ите са с хронични психични разстройства. Поради тази причина една част от дома в Джалалабад била наречена „психична болница“, въпреки че пациентите в нея не получавали никакво лечение.

Тази обособена секция от marastoom-а е била закрыта през 2009г. Нейните обитатели били прехвърлени в провинциалната болница съгласно започналия процес на изграждане на специализирано психиатрично звено в общомедицинското заведение.

Снимката показва развалините на кралския дворец в Кабул, който е бил разрушен по време на гражданската война.

Фондация HealthNet TPO работи в Афганистан от 1992г. Снимките показват интерактивни обучения, организирани от HealthNet TPO съответно за местни здравни работници и акушерки.

Задачата на семинарите е широко обхватна и включва предоставяне на психично-здравно обучение на населението, както и обучение в психо-социални умения за помагане на хора в уязвимо състояние.

За Жанет Корнелис

По време на пътуванията си из Африка, Средния Изток и Азия, бях запленена от различните хора и култури. За мен приликите и различията между тях бяха много интригуващи, което запали страстта ми към фотографията. Снимането ми позволи да дам форма на очарованието си и да го споделя с останалите. Идеята е да запечатам истински хора и истински ситуации, и да пресъздам атмосферата и емоцията на фона на красива и за предпочитане естествена светлина. Искам да разкажа история и да уловя, а не наглася сцената. В резултат на дълбокия ми интерес и съпричастност към социалната тематика, аз съм привлечена от задачи, които допринасят за личностното развитие в различни социални ситуации.

Човек с психична болест в Гамбия

Интересното за Гамбия, е, че има само една психиатрична болница за цялата страна и нито един психиатър

Снимка:Александър Авраменко,
Мениджър проекти ГИП-Хилверсум

Александър има магистърска степен по клинична психология от университета във Вилнюс и продължава образованието си в Холандия. Започва работа като мениджър на проекти в ГИП-Вилнюс през 2001г., а от 2007г. работи в международния офис на фондация "Глобална инициатива в психиатрията" в град Хилверсум, Холандия.

Следващата поредица от снимки са правени в психиатричната болница в Битола, Македония, през месец юли 2009г.

Снимката е предоставена от Роб Койкенс, психично-здравен консултант "Глобална инициатива в психиатрията – Хилверсум"

Пациенти в психиатричната болница в Битола, Македония

Снимката е предоставена от Роб Койкенс, психично-здравен консултант "Глобална инициатива в психиатрията – Хилверсум"

Пациентки в психиатричната болница в Битола, Македония

Снимката е предоставена от Роб Койкенс, психично-здравен консултант “Глобална инициатива в психиатрията – Хилверсум”

Баня в психиатричната болница в Битола, Македония

Снимката е предоставена от Роб Койкенс, психично-здравен консултант “Глобална инициатива в психиатрията – Хилверсум”

Пациент в психиатричната болница в Битола, Македония

Снимка: Валентина Христакева, изп. директор фондация “Глобална инициатива в психиатрията – София”

Столова в психиатричната болница в Битола, Македония

Снимка: Валентина Христакева, изп. директор фондация “Глобална инициатива в психиатрията – София”